У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 19. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 29-го СІЧНЯ 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 29, 1970 No. 19. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 28 січня 1970

В АМЕРИЦІ

ДОМАГАЮТЬСЯ БІЛЬШЕ ГУМАНІСТИЧНОГО навчання в школах, бо тепер на першому місці стоїть математика, фізика й хемія, так звані „саєнс", до яких додають ще й природничі науки (ботаніку й зоологію). В Конгресовій Підкомісії зізнавав історик Барнебі С. Кіні, колишній президент університету Бравн, який сказав, що важко буде розв'язати важливі життєві проблеми, як довго занедбані будуть студії таких предметів, як історія й філософія (в найширшому розумінні). Переслухання ведуться у зв'язку з законопроєктом Уряду призначити 40 мільйонів допомоги на мистецтво та на гуманістичні студії.

ЗНОВУ ЗМЕНШИЛОСЯ ЧИСЛО ЗАМОВЛЕНЬ на товари тривкої вартости в грудні м. р. на 1.5 більйона дол., що становить аж 4.9 відсотка. Це зменшення замовлень збільшує число показників того, що сповільнюється темп збільшення економіки. Недавно опубліковані статистичні дані стверджували, що в грудні 1969 р. зменшилася промислова продукція і менше почали будувати нових домів. Особисті прибутки американців в грудні збільшилися були на найменшу ставку в цілому минулому році. Число безробітних не збільшилося було, але не було тоді і збільшення числа затруднених.

АМЕРИКАНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО та представники Комітету в справах крайового забезпечення на опіку над здоров'ям спільно нараджувалися у Вашингтоні над тим, щоб зорганізувати нову забезпеченеву систему для цілої країни. Вище згаданий Комітет очолює голова спілки Об'єднаних Автомобільних Робітників Волтер П. Рутер, який раніше виступав проти Лікарського Товариства. Рутер домагався, щоб наради були секретні, тому ніхто не знає, що там вирішили. Згідно з пляном, Федеральний Уряд мав би платити забезпеченеві премії за тих, які не мають, або мають малі, прибутки. Заможніші особи могли б відтягати від оподаткування витрати на забезпеченеві премії.

СЕКРЕТАР МІСЬКИХ І МЕШКАНЕВИХ СПРАВ Джордж Ромні заявив, що не плянує старатися про сенаторське становище в цьому році, бо президент Ніксон сказав йому, що волів би, щоб він залишився на теперішньому становищі. В стейті Мишиґен треба б кандидувати проти сенатора демократа Філіпа А. Гарта. Та Ромні не схотів заявити, що він не буде кандидувати на пост сенатора, коли б мишиґенські республіканці не могли погодитися щодо особи, яка мала б старатися про здобуття сенаторського становища для республіканців. В п'ятницю 30-го січня мишиґенські республіканці мають нараджуватися над справою кандидата на сенатора.

НАЙВИЩИЙ СУД ВІДКИНУВ АПЕЛЯЦІЮ видавця Ралфа Ґінзбурґа, засудженого на кару 75,000 долярів за те, що в жовтні 1964 року надрукував був статтю про тодішнього республіканського кандидата на президента Беррі Ґолдвотера, в якій назвав його параноїком і порівнював його до Адольфа Гітлера, називаючи „злочинцем" та іншими образливими словами. Федеральний Суд в Ню Йорку засудив був Ґінзбурґа до заплачення відшкодування у висоті 75,000 долярів. Апеляційний Суд затвердив цей засуд, а тепер Найвищий Суд ЗСА відкинув апеляцію видавця Ґінзбурґа, і він мусить заплатити відшкодування сенаторові Ґолдвотерові.

У СВІТІ

ОБСЕРВАТОРИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У НІҐЕРІЇ ствердили, що здійснювана тепер програма допомоги для голодуючого й потерпілого від воєнних дій населення Біяфри ще дуже невистачальна. У своєму звідомленні, переданому ген. секретареві ОН У Тантові, вони заявили, що період насилля і кровопролиття незабаром закінчиться, але справа недоживлювання, злиднів і смертности буде приводом для тривоги ще протягом довгих місяців.

У ФРАНЦІЇ СКІНЧИЛО САМОГУБСТВОМ в останніх десяти днях семеро осіб, спалюючи себе на знак протесту проти кривавого здушення незалежницького руху в Біяфрі. Хвиля самогубств почалася 17 січня ц. р. Останніми жертвами самоспалення був 20-річний молодий чоловік у Марсеї й одна 70-літня жінка в Тарбес у Піренеях.

ПРОВІДНА В ЯПОНІЇ ЛІБЕРАЛЬНО - ДЕМОКРАТИЧНА ПАРТІЯ погодилася підтримувати очолюваний прем'єром Ейсаку Сато уряд в справі підписання Японією договору про заборону нуклеарної зброї. Гаряча дискусія над питанням ратифікування чи нератифікування цього договору тривала дві години. Противники цього договору в Японії — праві націоналісти, комуністи й соціялісти вважають, що він позбавляє Японію можливости мати нуклеарну зброю і тим самим зводить її на становище другорядної держави.

ТУРЕЦЬКЕ МІНІСТЕРСТВО ПУБЛІЧНИХ РОБІТ підписало контракт з американською компанією будування міст у Клівленді і з однією британсько - німецькою будівельною фірмою в справі побудування моста над Босфором, що сполучав би европейську й азійську частини Істанбулу (Константинополя). Будова моста має початися вже в лютому ц. р. і триватиме 62 місяці. Міст матиме 5 118 стіп і коштуватиме яких 33 мільйони долярів.

В ПЕКІНІ ВІДКРИТО ЗНОВУ ПОЧАТКОВУ ШКОЛУ для дітей персоналу совєтської амбасади. Вона була замкнена в січні 1967 року під час облоги „червоних ґвардистів". Родини службовців амбасади були примушені тоді виїхати назад до Совєтського Союзу. Останніми місяцями, після започаткування совєтсько - китайських переговорів, вони вернулися до Пекіну.

В Ню Йорку помер адв. Антін Луцький

Ню Йорк. — У вівторок, 27-го січня, тут у вечірніх годинах помер на 64-му році життя св. п. адв. Антін Луцький, відомий в Західній Україні діяч Самбірщини, й опісля в Америці в Питсбурґу та околиці. Деякий час виконував обов'язки управителя Українського Народного Дому в Ню Йорку. Заупокійні відправи відбудуться в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку — часу ще не встановлено — й опісля домовина з тлінними останками буде перевезена до Питсбурґу та похована на цвинтарі біля могили св. п. Дружини Покійного.

СПРАВА ДОПОМОГИ ПОТЕРПІЛИМ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ НА ЕКЗЕКУТИВІ ЗУАДК

Опікуються потерпілими від землетрусу українцями в Боснії (зліва): голова Українського Допомогового Комітету в Баня Луці проф. Іван Пецух, о. Стефан Пітька та генеральний секретар югославського Червоного Хреста в Баня Луці Мего Омербеґовіч.

Філядельфія, Па. — Надзвичайне засідання Екзекутиви Злученого Українського Американського Допомогового Комітету відбулося в минулий понеділок 26 січня пізнім вечером з нагоди повороту в той сам день по полудні з Юґославії делеґованого туди віце-президента ЗУАДК Йосипа Лисогора. Проводив президент ЗУАДК д-р В. Ґалан, приявними були, крім названих, П. Пуцило, проф. д-р Б. Гнатюк, І. Білинський, О. Тарнавський, д-р І. Білик, І. Поритко, С. Спринський, п-і С. Пушкар, п-і О. Ґенґало, Т. Терещук і І. Кедрин.

Д-р Ґалан пригадав найважливіші факти з діяльности ЗУАДК у справі допомоги потерпілим внаслідку землетрусу в Юґославії українцям. 5-го ц. м. проголошено в цій справі комунікат, вже наступного дня внаслідку телеграми з централі ЗУАДК виїхала з Мюнхену представниця Европейського Представництва ЗУАДК п-і Дучемінська, на місце катастрофи, в той сам день УНСоюз вислав через централю ЗУАДК 1,000 долярів на руки Архиєпископа Гавриїла Букатка, 8 січня організація CARE, членом якої є ЗУАДК, вислала туди 200 теплих накривал, 9-го січня д-р В. Ґалан реферував цю справу на засіданні Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки, з'ясувавши можливість допомоги за одним із двох плянів: максимальним, з представником ЗУАДК в Юґославії і поважними фондами, або мінімальним, від окремих осіб на окремі адреси. 14-го січня д-р Ґалан був у Державному Департаменті у Вашинґтоні, де повідомив про делеґування до Юґославії п. Й. Лисогора, при чому обговорював цю справу з відповідним референтом. Державний Департамент негайно повідомив про відлет п. Й. Лисогора американського амбасадора Вілліяма Ліонарта у Беоґраді.

Й. Лисогір у понад одногодинному звіті подавав докладні інформації про свою подорож. У Мюнхені його очікував директор Европейського Представництва п. Рудко, з яким він, Й. Лисогір, нараджувався теж у поворотній дорозі. Рудко мав уже відомості від пані Дучемінської, з якою п. Лисогір стрінувся також та від якої отримав інформації й рекомендації, як від очевидця. П. Й. Лисогір показував на мапі шлях понад 100 клм., що його переїхав по навіщеній землетрусом території, частинно пішки. Він переповів докладно свої розмови з керівниками державного Юґославського Червоного Хреста і амбасади ЗСА у Беоґраді, як також Владикою Г. Букатком і керівниками існуючого в Баня Луці офіційного Допомогового Комітету, головою якого є українець проф. Пецух, та священиками й людьми в навіщених катастрофою селах. З'ясував, хто і яку вже прислав допомогу — з міжнародних, югославських і українських джерел. Підкреслив, що хоч потерпіла людність потребує всього, бо все втратила, проте найбільшою і найповажнішою проблемою є відбудова житлових домів, які знищені у 80 відсотках. 9.000 родин живуть у пошкоджених будинках, у непевності своєї долі, і їх виселять відтіль, а 1.500 родин живуть у тимчасових будках, що їх доставив Червоний Хрест, і у вантажних вагонах із вставленими туди залізними печами, доставлених і з Австрії. Діти здебільша вивезено до інших місцевостей і навіть до Ґрацу в Австрії. Весна погіршить ситуацію. Найбільшу допомогу дали З'єднані Стейти — негайно 24.000 дол., згодом дальших 72.000 на шпиталь. Звітодавець подав список пошкодованих сіл, число зруйнованих цілком та частинно церков, призвища всіх духовників на тому терені, як теж з'ясував досить складні відносини на національно мішаній території, людей різних визнань у державі з комуністичним режимом.

Приявні ставили запити після чого широка дискусія стосувалася різних подробиць допомогової проблеми. Обмірковувано з практичного боку найдоцільніші способи, яку нести допомогу, яким шляхом і на чиї руки. Одностайно підкреслювано необхідність скоординувати допомогові зусилля і пересилання допомоги та конечність безпосереднього вгляду на розподіл допомоги. Рішено завершити розпочаті д-ром В. Ґаланом розмови на цю тему з державними чинниками у Вашинґтоні, куди для цієї цілі виїдуть в найближчий четвер 29 січня ц. р. В. Ґалан і п. Й. Лисогір. Рішено теж відбути спільне засідання Дирекційної Ради ЗУАДК і Координаційної Ради Суспільної Служби в найближчу суботу 31 січня. Засідання закінчилось о год. 10.30 вночі.

Представники Уряду заохочують до торгівлі з комуністами

Ню Йорк. — Представник Федерального Уряду асистент секретаря торгівлі Кеннет Н. Дейвіс, промовляючи в Центрі Міжнародних Студій при Нюйоркськім Університеті сказав, що не наразиться на жадне тавро той американський промисловець чи бизнесмен, який торгуватиме з комуністичними державами. Сенатор демократ із Міннесоти Волтер Ф. Мондейл нарікав на це, що деякі американці підносять справу патріотизму, хоч Конґрес схвалив в 1969 р. експортовий закон, згідно з яким торгівля зі Сходом лежить в державному інтересі. Торгівля зі Сходом збільшується швидшим темпом, як із іншими районами, і вона в найближчій майбутності може становити бизнес в сотки мільйонів. Департамент Торгівлі минулого тижня вислав був листа до 1,000 голов різних корпорацій, вияснивши їм становище Уряду в справі торгівлі Заходу зі Сходом. В цих листах Уряд просить бизнесменів, щоб подали свої рекомендації, як найкраще влегшити контролю над торгівлею зі Сходом.

Президент мотивує своє вето непередбаченим збільшенням бюджету

Вашинґтон. — Президент Ніксон переслав до Конґресу непідписаний законопроєкт про схвалення 19.7 більйона для Департаментів Праці та Здоров'я, Освіти і Добродійности та додав до цього підписане Звернення про вето. Ніксон ширше мотивує, чому він не підписав цього законопроєкту, що є інфляційний, не на часі та недоцільний. Він повторив своє давніше твердження про те, що давніші дефіцити федеральних бюджетів спричинили теперішню інфляцію. Уряд веде боротьбу проти інфляції, і тому старається, щоб бюджети були без дефіциту. Бюджет на цей фінансовий рік, що має закінчитися 30-го червня 1970 р., мав становити згідно з оцінкою з квітня 1969 року 192.9 більйона долярів, але як тепер видко, він дійде до 198 більйонів, на 5.1 більйона більше від запроєктованої суми. Це збільшення виникло внаслідок того, що зросли видатки на неможливі до контролювання цілі такі як відсотки від позичок або як видатки на спеціяльне забезпечення Палата Репрезентантів мала вже 28 січня голосувати в справі переможення вета Президента. Республіканці сподіваються, що не буде в Палаті потрібної більшости двох третіх голосів, демократи вірять, що переможуть вето.

Арабський світ схвильований заявою Ніксона щодо Ізраїлю

Об'єднані Нації. — Американський Уряд запевнив усі арабські держави, що звернення президента Ніксона, переслане лідерам американських жидів в минулу неділю з висловленням безперервної підтримки Ізраїлеві, ні в чому не змінило американського становища супроти можливостей замирення на Близькому Сході, сформульованому в останній американській мировій пропозиції. Те запевнення Уряду ЗСА прийшло внаслідку надзвичайно гострої реакції арабської громадської думки на згадане звернення Р. Ніксона. Провідні арабські газети добачили в тому зверненні відворот Америки з більш об'єктивного становища, що його він зайняв був у відношенні до Ізраїлю і арабських держав. Єгипет і Йорданія почали виявляти зацікавлення подробицями американської мирової пропозиції. Не так само звернення Ніксона, як радісний відгук з цього приводу в Ізраїлі надзвичайно насторожив арабів. Ізраїльський прем'єр Ґолда Меір поспішилася висловити радість з приводу союзницької приязни Америки і та її заява погіршила і так погане відношення арабського світу супроти Амезики. Водночас московська „Правда" принесла велику статтю, в якій закликає до замирення на Близькому Сході на базі совєтської пропозиції, яка вимагає відкликання ізраїльських військ з усіх без вийнятку зайнятих ними арабських земель в заміну за відкликання воєнного стану збоку арабських держав та признання Ізраїлеві права користуватися Суецьким каналом і іншими водами в тому обширі.

Розпочався від'їзд із В'єтнаму до ЗСА дальших 50.000 вояків

Сайґон. — В середу 28-го січня ц. р. розпочався від'їзд із Південного В'єтнаму дальших 50.000 американських вояків, згідно з заповідженим 15 грудня мин. р. пляном президента Ніксона про третю серію відкликуваних американських збройних сил з В'єтнаму. Першими, що від'їжджають відтіль у цій третій серії відкликуваних військ, — є 3.000 морських піхотинців із 19-ох різних одиниць. Вони закінчать свій відлет впродовж 5-ох днів. Всі інші військовики, призначені до від'їзду, почнуть від'їздити після буддійського Нового Року, т. зв. Тет, 6-8 лютого ц. р.: південно-в'єтнамська й американська розвідки перестерегли, що на той час комуністи приготовляють нову офензиву. Все ж, відкликання 50.000 вояків закінчиться до 15 квітня ц. р. З відкликанням їх число відкликаних за урядування Ричарда Ніксона дійде до 110.000 вояків. Теперішній стан американських збройних сил у Південному В'єтнамі становить 469.000 військовиків.

В НЕДІЛЮ РОКОВИНИ КРУТ У ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сити. — В найближчу неділю, 1-го лютого, місцеві Станиці Пласту і Осередок СУМА відзначать роковини Крут окремим Святом, що відбудеться в малій залі Народного Дому о год. 4:30 по полудні. В програмі: деклямації та інсценізації членів Пласту і СУМА окремо і спільно та висвітлення фільму і прозирків.

У стейті Вірджінія вперше в історії відбулося проголошення Українського Дня

Річмонд, Вірджінія. — В понеділок 26 січня ц. р. тут — вперше в історії української громади в стейті Вірджінія — відбулося проголошення Українського Дня для відзначення роковин 22 січня — Незалежности і Соборности України. Підписання відповідної проклямації губернатором Линвудом Голтоном проведено в історичному Капітолі в Річмонді, в залі де колись засідав Джефферсон, Монро й інші визначні діячі Америки. Десятичленна українська делеґація — усі у вишиваних сорочках, з американським та українським прапорами в руках — була прийнята губернатором Голтоном у приявності американських журналістів і представників радій й телевізії. Проголошуючи Український День, губернатор Голтон підкреслив, що це для нього велика честь і радість відзначати національне свято українців, які люблять свободу, працьовиті і здобули собі загальний респект серед американців. Заходи для проголошення Українського Дня були зроблені проф. Филимоном Колтонюком, який очолив українську делеґацію, при активній співпраці 34-го Відділу УНСоюзу і його основника і секретаря інж. Лева Блонаровича, відомого українського шахіста.

Пітсбурґ започатковує збірку одного мільйона на ФКУ

Пітсбурґ, Па. (М.К.) — Дві тисячі долярів на другу катедру українознавства спонтанно зложили громадяни Пітсбурщини, приявні на святі 52-их роковин Незалежности і Соборности, що його влаштував 24-го січня в залі готелю Рузвелт Комітет Прихильників Української Народної Республіки. Цим започатковано нову кампанію, щоб зібрати в ЗСА протягом 1970 року один мільйон долярів на створення Інституту для Українських Студій при Гарвардському університеті. Відмічення січневих роковин відбулось у виді Форуму на тему: „Ми і Україна — вчора, сьогодні, завтра". Головною темою Форуму була доповідь проф. Омеляна Пріцака, голови Комітету для Українських Студій у Гарварді, про осяги і майбутні пляни цього наукового осередку. Антін Ватюк, голова УРСоюзу, як черговий промовець, підтримав ініціятиву нової збірки на Інститут для Українських Студій у Гарварді. Він заявив, що започатковано сто-тисячний видавничий фонд УРС буде використаний у повному порозумінні з Гарвардським осередком. Із дальших учасни-

(Закінчення на стор. 4-ій)

У Канаді вшанували 97-літню піонерку Анастазію Поліщук

Вінніпеґ. — Рідні, парохіяни і знайомі вшанували одну із найстарших українок-піонерок у Канаді п-і Анастазію Поліщук, з нагоди її 97-ліття. Подаючи фотознимку й інформуючи про це родинне свято, тижневик „Поступ" з 18 січня додав, що „є надія в Бозі, що вона дочекає ще Столітнього ювілею". На прийнятті вітав ювілятку о. парох Й. Пуляк, на торті горіли 97 свічок. Пані Анастазія Поліщук завдячує своє здоров'я великій побожності та великій і безнастанній праці впродовж усього життя. Вона, з роду Прудивус, вийшла заміж у 1897 р. за Василя Поліщука в повіті Борщів у Галичині, в 1912 р. переселилась в Канаду до мужа, який виїхав раніше на 2 роки, 27 літ працювала на фармі, а коли в 1939 р. чоловік помер, п-і Анастазія поселилася у сина Петра, тепер живе у Вінніпезі. Має чотирьох синів, п'ятеро дочок, 30 внуків і 25 правнуків, з яких багато вже закінчили вищі школи в Канаді, здобувши учительські, медичних сестер та лікарські фахи.

Галина Андреадіс матиме свій концерт в Центрі Лінкольна у Ню Йорку

Галина Андреадіс

Ню Йорк. — Відома українська співачка — меццосопрано Галина Андреадіс матиме тут незабаром свій перший виступ для американської публіки. У повідомленнях про цей виступ, що появилися в американських щоденниках „Івнінґ Пост" та „Ню Йорк Таймс", підкреслено, що вона українка, родом із Запоріжжя на Україні і належить до найкращих співаків з огляду на свою музикальність, знання багатьох мов і вроду. Згадано також, що українська співачка відома із своїх виступів і концертів у Південній Америці і в Европі, зокрема в Театрі Кольон у Буенос Айресі і в різних европейських операх. Відбудеться концерт Галини Андреадіс в неділю 15 лютого ц. р. в 8-ій год. вечора в Голі Алісії Туллі в нюйоркському Центрі Лінкольна. Виступатиме вона з багатою програмою разом з молодим тенором Метрополітальної Опери Радом МкВертером при музичному акомпаніяменті видатного музика і дириґента Армена Бояджіяна.

Вийшла книжка оповідань Ярослава Ґеруса „Пригода снайпера"

Ню Йорк. — У в-ві „Наша Батьківщина" вийшла п. н. „Пригода снайпера" книжка оповідань померлого в липні 1968 року українського еміґраційного письменника Ярослава Ґеруса. В книжці надруковано дванадцять оповідань із посмертної спадщини письменника, в тому числі „Пригода снайпера", „Маратонський біг" „Ольга", „Дзвін", „Бовері-бом", „Лист". Сюжети оповідань узяті з переживань українців під час німецької окупації України та з еміґраційного життя. Більшість була друкована минулими роками у „Свободі" в „Києві" та в інших журналах і газетах. Видали книжку з мистецькою обгорткою Романа Степаняка заходом дружини покійного письменника Марії і вона присвячена його внукові Лесеві. Ціна книжки три доляри. Дохід призначений на добродійні цілі.

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нелюдська система

Совєтський Союз та його гавляйтери в Києві, Мінську й інших столицях колись вільних та щасливих, а тепер уярмлених, пограбованих і бездольних країн засипають світ, зокрема своїх „співвітчизняників" закордоном, пропагандивною макулатурою про „гуманність" комуно - совєтської системи, про „мир", „співжиття" і „дружбу" між людьми та народами.

Ніщо краще не характеризує цього суєслів'я, як совєтське відношення до великої трагедії, яка навістила також комуністичну Югославію — страшний землетрус у Баня Луці й околиці з кінцем жовтня минулого року. Негайно після землетрусу американська амбасада в Бєограді поставила сотні тисяч долярів до розпорядження югославського Червоного Хреста на допомогу потерпілим. Її слідом пішло багато інших країн, зокрема сусідні Австрія, Італія, Німеччина. В югославській пресі читаємо зворушливі вислови співчуття та готовости допомоги з усіх усюд. Навіть далеке Чіле передало п'ять тисяч долярів.

Між потерпілими від землетрусу є тисячі українців, і на їхню недолю негайно відгукнулися їхні брати в Америці, Канаді, в Західній Европі і навіть в Австралії. Під час побуту віце - президента ЗУАДК Йосипа Лисогора в Баня Луці минулого тижня там зголошено приїзд літака з допомогою для потерпілих від українців з Канади. Акції СКВУ, українських Церков, а в Америці ще ЗУАДК, УКК, „Самопомочі", Союзу Українок, Пласту і практично всієї нашої великої громади добре відомі. Югославські власті не приховують своєї вдячности за допомогу в нещасті. Ніщо бо більше, як зрозуміння та допомога в недолі з'єднує людей, скріплює дружбу, створює справжнє братерство.

Серед тих держав, народів і груп, що виявили своє співчуття потерпілим від землетрусу і поспішили їм з поміччю, немає Совєтського Союзу. На нещастя тисяч українців у Баня Луці ані одним словом не відгукнулись у Києві. Там є гроші на те, щоб засипати своїх „співвітчизняників" пропагандивною макулатурою, є гроші на всілякі підривні акції, є фонди на зброю, є мільйони для Куби, але немає найменшого відгуку на жахливу катастрофу, в якій потерпіли тисячі українців.

Ми знаємо щире серце нашого народу, ми всі певні, що коли б це справді залежало від Києва, а не від Москви, то українці в Баня Луці відчули б допоміжну руку від своїх братів не тільки із-за океану, але й з-над Дніпра та Дністра. Але українці в Україні самі є жертвами нелюдської системи, що не визнає таких „буржуазних забобонів", як любов, співчуття і милосердя. Відношення Москви і її гавляйтерів у Києві ще раз потверджує цю нелюдяність. Тим більше повинні виявити її ми, українці у вільному, людяному світі.

„Антикомунізм"

Московський збюрократизований „трест мозку" останнім часом виступив з двома ревеляціями. Першою з них було проголошення так званої доктрини Брежнєва про світову систему соціялістичних націй, але це насправді лише перефарбована на червоний колір стара доктрина царської російської імперії. До другої ревеляції належить проголошена концепція „антикомунізму". Не бажаючи називати власними іменами всі відцентрові сили в самих комуністичних країнах, всі ліві й праві ухили у самих компартіях, ЦК КПСС виступив на початку цього року з закликом посилити боротьбу з „антикомунізмом".

У середині січня ц. р. в Москві відбулась „міжнародна теоретична конференція", з виступом секретаря ЦК КПСС Демічева. На ній на всі лади підкреслювалось, що „боротьба проти антикомунізму — це основне завдання всіх антиімперіялістичних сил". На тій конференції під означенням „антикомунізму" потрапили вільні закордонні дослідники життя з СССР і сателітних країнах, совєтологи, ліві та праві соціялісти і всі інші немилі совєтам партії та угруповання. Під це поняття потрапив навіть комуністичний Китай з його власними й закордонними „ревізіоністами", потрапили всі „ідеологи дрібної і великої буржуазії", всі церкви світу, а в самих комуністичних країнах всі ті, які перестали вірити в необхідність „диктатури".

Насправді йдеться про те, що затривожений провід СССР намагається під гаслом боротьби проти антикомунізму зберегти свою провідну ролю в комуністичному русі і зберегти гегемонію комуністичної партії в сателітних країнах, мобілізувати довкола Москви всіх, хто ще вірить у збанкротовану комуністичну доктрину. Звичайно, „антикомунізм" це вигаданий термін, занадто узагальнений, але антикомуністичні виступи й рухи викликали не хто інший, як самі носії тієї збанкротованої доктрини.

„НЕНАЧЕ РУЇННИЦЬКИЙ ГУРАГАН"...

Цими днями редакція „Свободи" одержала переслані з СССР кілька документів, які потверджують з найбільшою переконливістю вістки про щораз гостріше переслідування підсовєтських громадян, зокрема євангельських християн - баптистів, за віру в Бога і проповідування християнства.

Перший документ — „Звернення до всіх осуджених за Слово Боже і свідчення Ісуса Христа, до всіх родичів ув'язнених євангелістів, до всіх сиріт, батьки й матері яких понезірнюються в тюрмах за Слово Боже, до всіх звільнених в'язнів, які знов стоять під загрозою арешту, і до всіх братів та сестер, що щиро полюбили Господа".

Копії цього „Звернення" вислано до всіх найвищих партійних і державних установ СССР.

У „Відкритому листі" і „Надзвичайному повідомленні" Рада родичів ув'язнених євангельських християн - баптистів наводить численні, документально потверджені факти дискримінації, брутального потоптання „соціялістичної законности", морального і фізичного знущання над людьми, які відмовляються зректися віри в Бога.

Ось деякі з наведених у цих документах фактів:

Григорій Петренко, нар. 1929 р., засуджений у грудні 1966 на п'ять років „загального режиму" в таборі біля Куйбишева Новосибірської области, був викликаний до начальника колони, підполковника Аронова, який заявив: „Сьогодні Петренко баптист помер, від сьогодні Петренка баптиста в таборі нема". Від того часу зв'язок Петренка з рідними перервався. В таборі він був позбавлений передач і побачень, внаслідок чого дуже виснажився.

Віруючий в'язень з Кривого Рогу, 66-літній Федір Петраків, що відбуває 5-річний реченець ув'язнення біля Дніпропетровська, хронічно хворий, був позбавлений харчової посилки з дому. Заступник начальника колони, політичний виховник майор Щеглов заявив йому: „Я людина не мстива, зла нікому не бажаю, покинь віру, покинь Бога і їж на здоров'я, що тобі прислали". Посилку відіслано назад.

До мешканця с. Лобачеве на Київщині, Сергія Кравця 29 вересня 1968 р. з'явились капітан міліції Коновалов і ляйтенант Васильковський. Перше, що схопив Коновалов, була Біблія і збірка релігійних поезій „Гуслі". На питання Кравця, чи має він дозвіл від прокурора на конфіскацію книг, Коновалов закричав: „Я маю право перевернути догори ногами усю твою хату!" І додав: „Скидай усі портрети зі стін!" Не зважаючи на присутність малих дітей, він лаявся найбрутальнішою лайкою. Потім Коновалов ухопив Кравця за комір, виволік на вулицю і пхнув у міліційну автомашину. По дорозі вони не переставали лаятись, і Кравцеві здавалось, що то не офіцери, а дикі люди. Ляйтенант Васильковський висловив жаль, що не знайшлося людини, яка б спалила Кравцеву хату дотла. У відділі міліції капітан Коновалов, звертаючись до арештованого, крикнув: „Лягай і цілуй підлогу!"

10-го квітня 1969 р. в м. Копейську Челябінської области під час Богослужби вдерлася група активістів на чолі з „участковим" Бєлоусовим, понаставляли на стіл порожніх пляшок і сфотографували разом з народом. З цієї Богослужби забрали одну громадянку, якій у відділі міліції заявили: „Ми нацькуємо на вас шпану (злодіїв), щоб усіх вас перебили". 11-го квітня на віруючих, коли вони верталися з Богослужби, напала група молоді, декого з віруючих побила і спокійно відійшла.

Грошові кари за відвідування молитовних зібрань зростають. Карають пенсіонерів, які одержують мізерну пенсію, родини в'язнів, многодітні родини, створюючи умови фізичного їх винищення.

В домі, в якому мешкає в'язень А. Шоль зі своїми батьками 63-ох і 80-ох років, за проведення релігійних зібрань покарано його родину на 1100 рублів. З пенсії утримано 297 рублів і сконфісковано майно, яке продано з авкціону за безцінь. Залишилось виплатити родині в'язня 595 рублів. На цю суму оцінено для продажу будинок.

Ганну Кушнір покарали на суму 450 рублів. З них утримали з пенсії 130 руб. і забрали радіо - приймач. Крім того покарано великими грошевими сумами ще 23 особі з цієї ж євангельської громади.

Продовжуються і посилюються арешти. „Неначе руїнницький гураган", — читаємо в „Надзвичайному повідомленні", — спали на віруючих гоніння і арешти. В цілому раді міст відбувалися суди. У вересні в Кисловодську засуджено на різні речинці Аллу Синицю, Якима Паленого, В. Хрилугова та ін. В Черкаську заарештовано А. Дубицького, Д. Шимиганова, Тетяну Ворошилову та ін. В Ростові над Доном заарештовано пресвітера - старця Д. Рогожина, який щойно закінчив речинець ув'язнення. В Харкові засуджено 18-літнього юнака Володимира Зінченка, в Дніпропетровському Костянтина Смирнського, в Одесі Степана Мисенрука та ін. Цей список міг би бути значно продовжений. Відібрані в усіх заарештованих Біблії знищено.

У „Повідомленні" згадується ув'язненого Миколу Савченка, беззаконно позбавленого посилок з харчами—вдома залишились дружина і семеро дітей, в'язня-старця Василя Гулюка, що поневіряється в таборі суворого режиму в м. Шахти Ростовської области, Дмитра Минякова з відкритою формою туберкульози легень, 81-річного Петра Попова, що перебуває по двох операціях у таборовій лікарні біля м. Омська, і багатьох інших.

Віруючі, що, відбувши реченець покарання, повернулися з концтаборів, з перших же днів опиняються в атмосфері загроз, стеження збоку місцевої влади, міліції, КГБ, уповноважених в справах релігії. Служителів Церкви, обраних і рукопокладених на духовне служіння, змушують іти на працю в державних підприємствах, загрожуючи негайним арештом як „тунеядців" - паразитів. Фактично всі звільнені з тюрем і таборів перебувають під домашнім арештом.

Так виглядає у дійсності в СССР свобода релігії і відокремлення Церкви від держави, проклямовані в законі, що його підписав „великий гуманіст" Ленін.

о. Юліян Катрій, ЧСВВ

„ЯКИМИ НАС ВИХОВАЄТЕ, ТАКИМИ І БУДЕТЕ МАТИ"

Недавно український часопис у Польщі „Наше Слово" помістив листа до редакції нашої учениці середньої школи в справі національного виховання української молоді в Польщі. Ось уривок з того листа:

„Старшим здається, якщо ми народилися тут, на західних землях, живемо розпорошено по різних місцевостях, то ми повинні бути чудовими, свідомими дітьми - українцями... Насправді ми свою культуру мало знаємо, навіть менше, ніж декому здається. Може цей факт ясно пролюструє майже трагічну ситуацію. Я одержала від колеги листівку з пам'ятником І. Франкові і довго роздумувала над тим, хто був І. Франко — художник, композитор, революціонер чи письменник? Кожний засміється, але тут треба плакати, і не тільки мені. Хочу запитати, хто мене мав навчити? Батьки? Вони самі ледве пишуть... Тому уважаю, що всі повинні почувати моральний обов'язок зацікавитися молоддю середніх шкіл... Якими нас виховаєте, таких і будете мати. Ми маємо щиру охоту, і ви проявіть щиру охоту в керуванні нами".

Цей щирий, одвертий лист нашої учениці в Польщі нам дуже багато говорить. А її золоті слова: „Якими нас виховаєте, таких і будете мати" повинні день і ніч гомоніти в ухах усіх наших батьків, наших провідників - церковних, культурних і виховних. Лист цієї дівчини — це символ благання соток і тисяч нашої доростаючої молоді, що простягає свої руки до нас і просить нас навчити її любити свою Церкву й нарід, навчити любити рідну мову, історію й культуру нашого народу. Чи може хто з нас бути глухий на ті просьби і благання наших дітей? Тож нашим святим обов'язком є йти назустріч духовим потребам нашої молоді. Молодь належить до тих, хто собі її виховує.

І якраз українська католицька парохія св. Юрія в Ню Йорку два роки тому зробила важливий і рішучий крок у справі виховання та збереження нашої молоді. У гарнім модерним будинку св. Юрія створено Українську Середню Школу, почавши з першим роком. Урядова назва школи — Академія св. Юрія. Сьогодні в 9-ій і 10-ій клясах цієї академії навчається 90 наших хлопців і дівчат під опікою Отців Василіян і Сестер Василіянок. Директоркою академії є знана і досвідчена виховниця Сестра Емелія ЧСВВ. Дотеперішні висліди навчання і виховання дуже задовільні. Вдоволені учні, і учениці — вдоволені їхні батьки. В наступному шкільному році Академія св. Юрія вже матиме три річники. Ця школа має всі права і привілеї гайскулів стейту Ню Йорк і належить до сітки гайскулів католицької дієцезії в Ню Йорку. Академія провадить подвійний курс навчання: академічний і бизнесовий.

Ціль Української Середньої Школи св. Юрія особлива, далекосягла і превеликого значення для збереження нашої молоді і майбутности нашої Церкви та української спільноти в ЗСА. А це тому, що головне завдання цієї школи дати нашій молоді не тільки солідне знання, але й релігійне та національне виховання. Дати нашій молоді таке виховання, щоб вона, живучи в Америці, завжди була свідома свого українського походження, своєї рідної мови, історії, культури і традиції; щоб була свідома своєї приналежности до нашої Церкви, віри й обряду; щоб завжди і всюди почувала себе членом своєї української Церкви й народу, з ними тримала зв'язок, для них по можности працювала, про них правду ширила, їх добре ім'я боронила; щоб жила ідеєю любови до своєї Церкви й народу та самостійности української держави.

Ніхто не родиться з любов'ю до свого народу й батьківщини. Тієї любови треба вчити, вщеплювати її в молоді серця. А це передусім важливе в часі дозрівання молоді і формування її характеру та світогляду. Українська мова в академії св. Юрія — це один з головних і обов'язкових предметів. За чотири роки академії наша молодь має перейти повний курс українознавства.

Середня Школа св. Юрія дає нашій молоді повну моральну опіку. Це для дозріваючої молоді в сьогоднішних часах превважлива справа. Тут свій духовий і духовний провід. Тут свої Отці, Сестри, свій провід шкільний, українське оточення, тут наша молодь вдома. Тут кожний учень чи учениця в кожній хвилі має легкий доступ до свого священика, до директорки чи свого професора.

Зі сказаного ясно виходить, що такого виховання наша молодь не дістане в жадним публічнім чи римо-католицьким гайскулі. Маючи, отже, можність виховувати свою дитину у своєму українському гайскулі і давати її до чужого це те саме, що свідомо виставляти її на денаціоналізацію. Скорше чи пізніше такі батьки самі переконаються в сумних наслідках чужої школи. У Канаді наші б'ють на тривогу, бо за 50 літ відійшло від нас понад 50 тисяч осіб. Хто передусім доконав? Чужа школа! Чужа школа в історії українського народу відіграла дуже сумну ролю. Посилати свою дитину до чужої школи це те саме, що наражувати її на відчуження від нашої Церкви, віри й обряду, виставляти на дуже шкідливі для неї мішані подружжя, бо часто знакомства з гайскулу ведуть до шлюбного престола. Помініть цей гайскул це те саме, що учити своїх дітей легковажити свою виховну інституцію.

В нашому громадянстві можна щораз більше завва-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО ПОРАНЕННЯ ГЕН. ВАТУТІНА

Мене зацікавила стаття проф. Леза Шанковського „Ще про поранення ген. Ватутіна" („Свобода", ч. 6).

Дійсно, щодо дати й причини смерти ген. Ватутіна існують розходження. Наприклад, Українська Радянська Енциклопедія подає, що він помер 15 квітня 1944 р. Гасло про нього в УРЕ кінчається словами: „Помер Ватутін після тяжкого поранення; похований у Києві, де йому споруджено пам'ятник з написом „Генералові Ватутіну від українського народу"."

Як бачимо, УРЕ не подає причини смерти Ватутіна. Але недавно мені довелося читати книжку „Росія у війні 1941-45" Александра Верта, який в роках 1941-48 жив у Совєтському Союзі як кореспондент БіБіСі. В цій його 1100-сторінковій праці описано перебіг совєтської офензиви та німецького відступу з України. В той час Верт часто знаходився близько фронту і був свідком „звільнення" багатьох місцевостей в Україні. Він особисто знав ген. Ватутіна і навіть не раз розмовляв з ним.

Про смерть ген. Ватутіна Верт пише у двох примітках. Перша з них на ст. 773: „1-го березня 1944 р. ген. Ватутін був смертельно ранений загоном українських націоналістів, і наступного дня команду Першим Українським Фронтом перебрав маршал Жуков".

Друга примітка на ст. 788 починається згадкою про летючки, які автор бачив у болоті після відступу німців. Верт пише: „Правдоподібно, ці летючки були напівспеченим намаганням створити протиросійську і пронацистську „українську армію" по лінії Власова. Ті намагання були замалими і почалися щойно тоді, як у 1944 р. німці звільнили Бандеру, Мельника та інших „українських „націоналістів", щоб вони заохотили протисовєтську партизанку, яка в Західній Україні тривала аж до 1947 р. Очевидно, що в Україні вже перед тим існували протисов. загони, незалежні від німців, і якраз один з таких загонів убив ген. Ватутіна близько Києва в березні 1944 р. При кінці війни багато есесівських старшин приєдналися до тих українських протисовєтських партизанів." Німці звільнили Бандеру у вересні 1944 р., а Мельника місяць пізніше. (Див. цитований твір Далліна, ст. 624)".

Як бачимо, в другій примітці Верт ще й покликається на другого „приятеля" українців — Далліна. Хоч Верт, як і Даллін, з ворожої точки зору інтерпретує український спротив, але дати таких подій, як замінення совєтами подвійних міст чи вбивство Ватутіна, він міг подавати на основі власних нотаток, роблених в той час.

Б. Крупський
Денвер, Коло.

ПРО ІНФЛЯЦІЮ

Ми раз-у-раз чуємо нарікання на зріст дорожнечі, спричинений інфляцією. В „Свободі" з 7 січня ц. р. вміщено коротку замітку: „Інфляція злизує збільшення заробітків", де подано слова банківського урядовця Г. Р. Кропсі, що через інфляцію він не відчуває збільшення своєї платні.

Пробачте мені трохи аритметики.

І. Кропсі каже, що тепер (1969) він одержує річно 10.800 долярів, і що від 1962 р. його платня більше як подвоїлась. Це — за 7 років. Шкода, що не подано його платню в 1962-му році точно, але вона була більше як удвоє нижчою від 10.800, отже меншою, як 5.400, цебто десь біля 5.000 дол.

Як зазначено в тій замітці, життя 4-членної родини подорожчало з 6.000 долярів до 11.236, цебто в 1.87 раза, отже менше як удвоє, а його платня, як він каже, зросла більше як удвоє. Таким чином інфляція „злизує" не все збільшення платні, а щось йому таки залишається (принаймні до цього часу, а як піде далі — побачимо).

Або візьмім інакше. Десять років тому 4-членна родина потребувала на життя 6.000 долярів, а 7 років тому (1962 р.) — дещо більше, бо в ті часи ціни зростали в загальному на 1% річно, тож за три роки — на 3%, або на 180 долярів. Таким чином, якщо його родина складалася з чотирьох осіб, то йому не вистачало біля 1800 долярів (6.180 - 5.000). А в р. 1969, коли родина потребувала 11.236 долярів, він заробив 10.800, то йому не вистачало тільки 436. Отже, його платня фактично збільшилася на 744 доляри. Інфляція „злизала" ще не всю його підвищку платні.

Б. Мартос
Ірвінгтон

ЗВЕРНЕННЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В УКРАЇНІ

Дорогі Брати і Сестри!

Минуло два роки з часу великої події в житті українців, розсіяних далеко за межами рідної землі, з часу, коли вперше в історії української еміграції мільйони українців на континентах Північної та Південної Америки, Австралії й Европи об'єдналися для спільної праці в Світовому Конгресі Вільних Українців. Таким чином здійснилося і Ваше виразне бажання, щоб ми об'єднали свій потенціял, щоб ми злили всі свої сили в одну могутню одиницю й поставили її на службу своєму народові.

Світовий Конгрес Вільних Українців, що відбувся в 1967 році, покликав до життя свій постійний виконний орган — Секретаріят, який за перші два роки свого існування проявив плідну діяльність у всіх галузях українського громадського життя, довів свою життєздатність та виказався зрілим репрезентантом усіх українських громадських організацій й всього нашого поселення у вільному світі. Підсумки цієї діяльности були зроблені на Третій пленарній сесії Секретаріяту, що відбувалася 27 і 28 грудня 1969 року в Торонто. Канада.

Знаючи, Дорогі Земляки, що Вам не байдуже те, що ми робимо, чим живемо й куди прямуємо, хочемо поділитися з Вами своїми досягненнями, своїми успіхами й неуспіхами.

Дорогі Брати і Сестри!

У країнах вільного світу живе понад два з половиною мільйони українців. У деяких країнах українські поселення існують уже понад сто років. Там народилися й виросли нові покоління, які хоч і не бачили України, проте й досі залишилися вірними синами й дочками свого великого українського народу. Вони продовжують плекати українську мову й культуру, гуртуються в українському зорганізованому житті, цікавляться подіями в Україні.

Досі життя українських поселенців у різних країнах розвивалося й плило своїм незалежним руслом. Кожне поселення організувало свої національні сили за особливостями свого побуту, місцевих умов та власних спроможностей. Із створенням Світового Конгресу Вільних Українців між українськими поселеннями на континентах Америки, Европи й Австралії встановлено тісні зв'язки та дружню й ділову співпрацю.

Сьогодні, Дорогі Брати й Сестри, з гордістю можемо сказати, що ми поклали тривкі основи під наше загальноукраїнське життя за межами України, що ми створили сильну базу, з якої з успіхом можна буде розв'язувати наші внутрішні проблеми та нести допомогу українському народові в його змаганнях до волі й незалежности. Наш організаційний апарат, що плянує діяльність та координує українське громадське життя в усіх країнах нашого поселення — налагоджений. За останніх два роки Секретаріят СКВУ розбудував окремі ради та комісії, які працюють у різних ділянках нашого громадського життя: Комісія церковно-релігійних справ, Дослідів життя українців у сателітних країнах, Студентських справ та молоді. Жіночих організацій, Господарсько-кооперативних, Української культури, Статистично-довідкова, Пресово-інформаційна, Прав людини. Світова координаційна виховно-освітня рада. Світова рада суспільної служби.

Самі ці назви виразно вказують на діяпазон праці Секретаріяту СКВУ, який поставив перед собою завдання охопити суціль українське громадське життя за межами України, забезпечити всебічний розвиток його, щоб таким чином запобігати асиміляції та денаціоналізації українців, які силою обставин змушені жити в чужих краях, серед чужого моря.

Багато уваги ми присвячуємо розвиткові наших культурних цінностей. З цим тісно пов'язана справа розбудови осередків українознавства та українознавчих студій в українських приватних школах, державних середніх школах та університетах. Ми намагаємося розгортати нашу наукову діяльність і розбудовувати наші власні наукові інституції. Ми докладаємо всіх зусиль, щоб створити українську центральну бібліотеку в західньому світі та український центральний музей.

Розуміючи важливість Церкви та релігійного виховання в житті народу, ми сприяємо розвиткові всіх українських Церков. З цією метою Секретаріят СКВУ підтримував і буде підтримувати заходи Української Католицької Церкви завершити свою організаційну структуру патріярхальним устроєм та ініціятиву українських православних владик, які прагнуть об'єднати Українську Православну Церкву в Соборі Української Православного Єпископату.

Секретаріят СКВУ проробив значну працю по лінії встановлення офіційних зв'язків з урядами держав, в яких живуть українці, і встановив контакти з різними міжнародніми організаціями, щоб на їхніх форумах бути речником інтересів українського суспільства. Все це ми робимо в міру своїх сил і засобів.

На жаль, наші сили замалі, а засоби закромні, щоб належно допомагати українській справі на міжнародніх форумах. Україна, як Вам відомо, в жодній країні не має своїх державних представництв, амбасад, посольств чи консулятів. Так звана місія уряду Української ССР при Організації Об'єднаних Націй — це, фактично, складова частина загальносоюзного представництва, визначеного урядом СССР, а не незалежне національне й суверенне представництво справді незалежної держави. Щобільше, навіть сама місія уряду УССР при ОН не скриває своєї підпорядкованости та залежности від місії СССР при ОН, і так її розцінюють усі представництва чужоземних держав, у тому числі й представництва сателітних країн.

У своїй діяльності на міжнародній арені, здані виключно на власні сили, ми захищаємо свої й Ваші інтереси, пам'ятаючи про Ваші потреби й про Ваші змагання. Нам відомі Ваші спротив насильній русифікації, яку веде Москва, Ваша наполеглива боротьба за свої права, боротьба проти нищення української культури та її пам'яток, проти політичних і релігійних переслідувань. Протягом минулих двох років Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців виступав в обороні прав українців на міжнародніх форумах, зокрема на міжнародніх форумах, зокрема використав для цього Міжнародний Рік Прав Людини. З цієї нагоди делегація Секретаріяту виступала на Міжнародній конференції для прав людини в Тегерані, поінформувавши учасників Конференції про факти порушування прав людини в Україні. З такою ж метою представники Секретаріяту СКВУ виступали на подібних міжнародних конференціях у Монтреалі, Парижі та Женеві.

У 1969 році з ініціятиви Секретаріяту СКВУ все українське суспільство в західньому світі виступило на захист арештованих працівників української культури, церковних діячів, науковців. У наших виданнях ми повідомляли ввесь світ про порушування прав людини в Україні, і цю працю будемо продовжувати на майбутнє.

Секретаріят СКВУ був готовий подати матеріяльну допомогу нашим братам і сестрам в Україні, що потерпіли від поводі в червні 1969 року. На жаль, уряди СССР та УССР замовчали перед

(Закінчення на стор. 3-ій)

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

ЗВЕРНЕННЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В УКРАЇНІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

світом розміри трагедії, не звернулися до міжнародних організацій з закликом про допомогу потерпілим і Секретаріят не мав офіційних доріг, якими можна було б надіслати таку допомогу. Проте, в подібному стихійному нещасті, що навістило наших братів українців у Югославії, Секретаріят СКВУ міг дати потрібну допомогу, бо уряд Югославії вможливив міжнародним допомоговим організаціям таку допомогу надсилати.

У своїй діяльності на відтинку оборони прав людини, церковно - релігійному, культурному, науковому, господарському, виховно-освітньому тощо, Секретаріят буде далі працювати по напрямних, визначених Першим Світовим Конгресом Вільних Українців. У країнах нашого поселення ми будемо берегти українську національну субстанцію, розбудовувати наші культурні, церковно-релігійні, наукові й господарські надбання. Ми знаємо, що наші успіхи є Вашими успіхами, а Ваші успіхи в боротьбі за національні, політичні, культурні, соціяльні, економічні права — є нашими успіхами. У своїй праці ми хочемо йти по лінії Ваших стремлінь і Ваших бажань, бо знаємо, що доля нашої нації та її майбутнє — в руках нашого народу в Україні.

Все людство, а з ним і наш народ вступає в сімдесяті роки двадцятого сторіччя. Віримо, що чергове десятиліття буде для нашого народу періодом успіхів і перемоги. Просимо Вас, Дорогі наші Брати й Сестри, прийняти від українського суспільства в Західньому світі та від Світового Конгресу Вільних Українців братній привіт і вислови нашої твердої віри в перемогу правди й справедливости.

На цьому важкому шляху в боротьбі за краще завтра українського народу ми, українці у вільному світі, були, є й завжди будемо з Вами.

Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців
Ню Йорк, 22 січня, 1970 р.

Свято Державности й Соборности в Пассейку

25-го січня заходом відділу УККА відбулось в Українській Централі Свято Соборности, на яке численно прибули місцеві громадяни. Американський і український національні гимни відограла на фортепіяні пані М. Цісик, після чого голова місцевого УККА п-ні М. Стефаніз відкрила свято, , попросивши вшанувати присутніх борців за волю України.

Святочну промову виголосив молодий адвокат п. Мирослав Смородський, син полк. Петра Смородського. Молоді люди мають здоровий підхід до наших минулих подій. Прелеґент говорив про це і прикінці звернув увагу на це, що старші відходять, і їх місце мають зайняти молоді люди. Треба не тільки відсвяткувати й віддати честь тим, що життя віддали за волю батьківщини, але і треба це діло продовжувати до остаточної перемоги.

Скрипковий ансамбль УМІ під проводом проф. Вол. Цісика, в супроводі фортеп'яну при якому засіла п-ні Марія Цісик, виконав: „Елегію" — Р. Купчинського, „Розпрягайте, хлопці, коні", „Реве та стогне Дніпр широкий", „Ой там на горі женці жнуть", та „Марш моряків". Присутні тепло вітали кожну точку, бо й справді виконавці під проводом маестро В. Цісика всі пісні виконали на високому поземі.

Учень Рідної Школи Петрусь Гнатюк віддеклямував зірша ред. Петра Ямняка „В Україні дзвонять дзвони". Вірш цей присвячений соборності України і викликав на залі гучні оплески.

Атракцією Свята був виступ ансамблю бандуристок ім. Костя Місевича при 49 відділі ООЧСУ в Гемстеді під дир. о. Сергія Пастухова-Кіндзерського. Ансамбль виконав: „Гей кому горе" — народню пісню, „Пісню кінхотників" — упівську, „Гей нум хлопці до зброї", „Аркан", „Горлиця" (танок) і „Харківський танок". Наприкінці „Бог Предвічний", яку то коляду співали в супроводі бандуристок всі присутні. Захопленню бандуристками не було кінця. Свято закінчено співом „Не пора, не пора", що її заінтонував о. Сергій Пастухів, а яку підхопили всі присутні. Свято пройшло в теплій атмосфері й залишило якнайкращі враження. (пяк)

Академічний вечір у Вашингтоні, Д. К. для відзначення 22 січня

Цього року Українська Громада у Вашингтоні, Д. К. розпочала відзначати роковини 22 січня Академічним Вечором, організованим з ініціятиви Об'єднання Українців Вашингтону разом з Вашингтонським відділом УВАН та місцевим осередком НТШ.

В програмі були три 20-хвилинні доповіді, проф. Ігор Гавдяк — „Україна напередодні резолюції", ген. Петро Самутін — „Відродження Українського війська в період Української Центральної Ради" та проф. д-р Іван Рудницький — „Політичні передумови та наслідки IV Універсалу". Д-р Юрій Старосольський був модератором.

Академічний вечір відбувся 17-го січня, він був одним з найкращих вечерів в історії Столичної Громади. Всі три доповіді були побудовані на суто науково-дослідному принципі. Багато слухачів, зокрема молодшої ґенерації, почули може вперше багато речей, про які не прочитаєш багато в нашій літературі з того періоду. Зокрема багато нового подав про історію організації Українського Війська ген. Петро Самутін, який працює над цією темою багато років.

Після доповідей слухачі ставили питання доповідачам, на які одержали вичерпні відповіді, чи висловлювали свої міркування на ті чи інші події. На закінчення вечора гість з Філядельфії, Павло Лимаренко, показав на екрані світлини з часів Української Визвольної Боротьби 1917-1921 рр.

Перед початком вечора і після присутні мали можливість оглянути виставку оригінальних речей доби Української Революції. Відомий мистець Мирослав Григор'їв показав велику колекцію українських грошей та рідкісних документів з того часу. Навіть були дві рушниці тих зразків, якими українські вояки боролися за Державність України. Учасник Визвольної Боротьби інж. Валентин Сум'янців організував виставку військових нагород, якими були нагороджені учасники тої героїчної боротьби. Магістр В. Забіяка організував виставку українських поштових значків з часів Революції, і зиданих українцями в різних країнах світу на відзначення важливих історичних подій, чи визначних діячів України.

З того Академічного вечора присутні винесли не лише добрі враження. Організаторам і доповідачам належиться подяка від всіх присутніх, яких було значно більше, ніж на те розраховували найбільші оптимісти, що підготовляли цей цікавий і повчальний вечір.

Іван Дубровський

Свято Державности й Соборности в Трентоні

Громадянство міста Трентону гідно відзначило роковини Державности й Незалежности. Свято відбулося в залі церкви Святого Юрія Переможця. Академія розпочалася відіграним американського національн. гимну, прочитанням універсалу й проклямації посадника міста Трентону.

Доповідь виголосив професор Мерилендського Університету др Юрій Криволап, який насвітлив події попередніх століть, що призели до боротьби за самостійність та увінчалися безсмертними для нас актами Соборности й Незалежности.

Мистецьку частину виконав жіночий ансамбль Української Православної Церкви Святого Юрія Переможця. Деклямацію „22 січня" Б. Лисянського виконала пані Віра Струк. Відома співачка пані Тамара Лихолай зачарувала присутніх своїм голосом. Акомпаніювали панночка Ліда Сухенко й Оля Голінко. Майже виповнена заля оплесками вітала доповідача і виконавців мистецької частини.

Академію закінчено відспіванням українського національного гимну. Увесь прихід із академії призначено на підтримку Державного Центру Української Народної Республіки.

(ЕК)

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

„Нехай Божа Премудрість відплатить Вам усім вас щедро за Ваші труди і жертви, а передусім благородним жертводавцям".

(З листа-подяки Їх Блаженства, Кардинала Йосифа Сліпого, з дня 15 січня 1970 року).

КОМІСІЯ ФОНДУ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРКУ

одержала з Риму, на руки її скарбника, п. Ераста Куровицького, листа від нашого Верховного Архипастиря, Кардинала Йосифа, з новорічними бажаннями і різдвяним благословенням, а також з подякою за успішне проведення збіркової кампанії „ЦЕРКВА в ПОТРЕБІ".

Ці теплі, сердечні слова подяки, що їх переслав Комісії наш Верховний Архипастир, належаться — „перед усім благородним жертводавцям", — Тобі, Українська Громадо цієї великої Нюйоркської Метрополії, всім українським людям доброї волі і щирого серця, що так прихильно відгукнулися на наш поклик і своїми щедрими пожертвами підтримали збіркову акцію „ЦЕРКВА в ПОТРЕБІ".

Дякуючи Вашій жертвенності і синівській відданості Його Блаженству, Кардиналові Йосифові, Комісія мала змогу вислати до Риму дня 5-го січня 1970 року суму **20,000 ДОЛЯРІВ**, так потрібних під сучасну пору Кардиналові Йосифові для здійснення Його великих і далекосяглих плянів та ідей.

Ваша громадська постава, прихильність та зрозуміння цих потреб, Ваша спонтанна жертвенність на цю шляхетну ціль заставила Комісію Фонду Верховного Архиєпископа ПРОДОВЖИТИ збіркову акцію до 10-го ЛЮТОГО 1970 РОКУ, щоб дати змогу причинитись до цієї акції своїми лептами усім тим ВШановним Громадянам, що досі з тих чи інших причин не взяли в ній участи.

Точний список жертводавців буде опублікований в нашій пресі зараз після закінчення збіркової кампанії. Кінцева сума — вислід нашої акції буде переслана Верховному Архиєпископові, Кардиналові Йосифові, на 17-го лютого 1970 року, як ДАР ЛЮБОВИ В ДЕНЬ ЙОГО НАРОДИН, що того дня припадає.

Гідно, щиро та з любов'ю привітаймо в той радісний день Достойного Князя нашої Церкви, Непохитного Страдника за нашу Святу Віру й Український Нарід, Неструдженого Працівника за скріплення єдности Церкви та завершення її будови в Українському Католицькому Патріярхаті!

Хай не забракне між нами нікого, хто не підтримав би своєю, навіть найскромнішою пожертвою, благородної акції „ЦЕРКВА в ПОТРЕБІ".

Ласкаві пожертви просимо висилати на адресу:
ERAST KUROWYCKYJ, 128 First Avenue, New York, N. Y. 10009.
Tel.: (212) GR 7-0344 або
SELF-RELIANCE, 98 Second Avenue, New York, N. Y. 10003.
Чеки виписувати на: SELF-RELIANCE, # 4630.

КОМІСІЯ ФОНДУ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів, Знайомих, що дня 23 січня 1970 р., по важкій недузі в шпиталі Smithtown General Hospital відійшов у Вічність

бл. п.
ЯРОСЛАВ КОЛОСІВСЬКИЙ

народжений 28 грудня 1914 р., в Задиншівці, повіт Скалат, Україна.

ПАНАХИДА у вівторок, 27-го січня 1970 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Regan Funeral Centereach.

ПОХОРОН в середу, 28-го січня 1970 р. о год. 3-ій по пол., Long Island, N.Y., з похоронного заведення Regan Funearl на військовий цвинтар в Pinelawn Cemetery, Farmingdale, L.I., N.Y.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:
дружина ЕҐНЕС
дочка ТАМАРА, з чоловіком і донечкою ТАМАРОЮ
мати МАРІЯ
сестра ІВАННА
родина КУЧМАКІВ
Близька і дальша родина в Україні

У великій печалі повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в вівторок, 27-го січня 1970 р. відійшов у Вічність на 81-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, ВАТЬКО, СТРИЙ і СВАТ

бл. п.
Д-Р ТЕОДОСІЙ ІВАН КОМАРИНСЬКИЙ

б. адвокат в Городенці, б. Начальник Суду в Снятині в Україні, активний учасник Визвольних Змагань, член ОбВУА, громадсько-політичний діяч на Рідних Землях.

ПАНАХИДИ за Спокій Душі Покійного будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 29 і 30 січня о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, дня 31-го січня 1970 р. о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра а о год. 10-ій на кладовище Gate of Heaven.

Горем прибиті:
дружина ДАРІЯ
дочка ВІРА з мужем ЯРОСЛАВОМ і внуками: МАРКОМ та РОМУСЕЮ КРИШТАЛЬСЬКІ
ОКСАНА ПРИСТАЙ — сестра
МАРІЯ з КРИШТАЛЬСЬКИХ ГІРНЯК в Канаді
д-р РОМАН і СОФІЯ КРИШТАЛЬСЬКІ — свати
д-р ВОЛОДИМИР і ВІОЛЯ КОМАРИНСЬКІ — братанок
ВОЛОДИМИР і СТЕФАНІЯ КРИШТАЛЬСЬКІ
і Родина в Україні

У найглибшому смутку повідомляємо Українське Громадянство Америки, Канади і Европи, що дня 22-го січня 1970 року о год. 7-ій веч. в Торонті, Канада, прийнявши Найсвятіші Тайни, по короткій а важкій недузі відійшла у Вічність на 84-му році життя,

світлої пам'яті наша МАТИ, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

АМАЛІЯ З ГЕТЦІВ МИКИЦЕЙ

довголітня учителька в Україні і на еміґрації в таборі Мітенвальд.

ПАНАХИДИ за Спокій Душі Покійної відбулися в неділю і понеділок, 25, 26 січня 1970 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Кардинала, 92 Anne Street, Toronto, Canada.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 27 січня 1970 р. о год. 9-ій рано з Катедри св. Йосафата. Похоронено на Парклови кладовищі.

Горем прибиті:
ОЛЬГА ГОСВИЧ, дочка з дітьми і внуками
СОФІЯ ГАБУР, з мужем ВОЛОДИМИРОМ і дітьми: РОМАНОМ і ЛЮБОЮ
ВОЛОДИМИР МИКИЦЕЙ, з дружиною ОКСАНОЮ і дітьми: ЮРКОМ і ІГОРЕМ в Донбасі на Україні
ЛЮБА МИЦИК, внучка з чоловіком РОМАНОМ і дітьми: НАТАЛКОЮ і МАРТУСЕЮ
інж. ЮРІЙ ГОСВИЧ, внук з дружиною ВІРОЮ і дітьми: ХРИСТЕЮ, КАТЕРИНОЮ і ТАМАРОЮ
МАРТА ОЖГА, внучка з чоловіком ЮРІЄМ і сином АДРІЯНОМ

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього СИНА і БРАТА

св. п.
ЮРІЯ ВОЛОДАРЯ КОРОЛЯ

пластуна-юнака і учня Школи св. Юра в Ню Йорку, будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в П'ЯТНИЦЮ, 30. СІЧНЯ 1970 р. о год. 8-ій рано в Церкві СВ. ЮРА при Сьомій вул. в НЮ ЙОРКУ;

в НЕДІЛЮ, 1. ЛЮТОГО 1970 р. о год. 9-ій рано у Церкві СВ. О. НИКОЛАЯ при 19-ій вул., між 5 а 6-ою Аве. в ПОЛУДНЕВІМ БРУКЛИНІ, Н. Й.

БАТЬКИ і СЕСТРИ з МУЖАМИ

Членам ОбВУА, всім кол. Воякам та Громадянству подаємо болюче сумну вістку, що дня 27-го січня 1970 р. в Ню Йорку вибув назавжди з комбатантських рядів на 81-му році життя наш Незабутній Побратим по Зброї

сл. п. д-р ТЕОДОСІЙ ІВАН КОМАРИНСЬКИЙ

кол. четар Українського Війська, учасник Визвольної Боротьби України в рядах Української Галицької Армії, нагороджений Хрестом УГА і Воєнним Хрестом, між двома світовими війнами адвокат в Городенці, відтак начальник Городського Суду в Снятині, Зах. Україна, член Нюйоркського Відділу ОбВУА, ревний громадський діяч.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленій Родині, передаємо сердечні вислови глибокого співчуття.

Побратимів по Зброї прохаємо віддати гідно Останню Послугу Померлому щонайчисленнішою участю в Панахидах і похороні.

УПРАВА ОбВУА — ВІДДІЛ НЮ ЙОРК

500 долярів від ОЖ ОЧСУ і ООЧСУ в Гартфорді потерпілим від землетрусу українцям в Югославії

Гартфорд. — 18-го січня відбулися тут рівночасно в окремих залях Українського Народного Дому, 22-гі Річні Загальні Збори ООЧСУ та 3-ті Річні Загальні Збори ОЖ ОЧСУ.

Збори ООЧСУ відкрив голова Відділу п. Петро Дутка. Після прийняття порядку нарад вибрано президію в складі: п. А. Рудзінський — голова, п. В. Бистряник — заст. і п. П. Луцик — секретар. За президіяльним столом засіли ще представники Народного Союзу, Братства Дивізійників, Українського Народного Дому, Української Народної Помочі, „Провидіння" та бувших вояків УПА.

Привіт від Головної Управи ООЧСУ в Ню Йорку і Протокол з попередніх Загальних Зборів відчитав секретар Відділу. Голова Управи п. П. Дутка започаткував звітування кажучи, що найважливішою акцією в звітовому часі, було виготовлення і висилка меморіялу до святішого Отця Папи Павла VI в справі переслідування наших церков і завершення Української Католицької Церкви у формі Патріярхату на чолі з мучеником і великим сином України Верховним Архиєпископом Кардиналом Йосифом Сліпим. Фотокопії цього меморіялу вислано до Митрополита Амвросія Сенишина у Філядельфії, до Єпископа Йосифа Шмондюка у Стемфорді, до Головної Управи ООЧСУ з Ню Йорку і до Папського Нунція у Вашингтоні. Цей важливий документ підписали Організації: ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ і ТУСМ.

П. Дутка згадав про активну працю нашого членства в багатьох наших організаціях місцевої громади, підкреслюючи заслуги дир. Е. Гомотюкав праці для Українського Народного Союзу. До головніших імпрез року зачислив: зідсвяткування 40-річчя боротьби ОУН і 10-річчя смерти сл. п. Провідника Степана Бандери та Свято Героїв, яке відзначено спільно з місцевою Станицею Братства Дивізійників, що обходили 25-ліття бою під Бродами. Звітували: секретар і інші члени Управи, після чого відбулася дискусія, в якій порушувано справи внутрішньо-організаційного і суспільно-громадського характеру. В обширній дискусії забирало слово понад десять осіб.

За Контрольну Комісію звітував голова — п. Ілля Панахид, який поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Вибрано нові керівні органи, які очолив п. П. Дутка.

Збори Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України зідкрила голова п-і Марія Нестерук. Після привіту гостей та представників організацій вибрано президію в складі: п-і Г. Кебало — голова, п-і Е. Василенко — заст. і п-і Т. Бистряник — секретар. Перебравши провід зборів, п-і Кебало попросила до президії представникіз Визвольного Фронту й інших Організацій.

Протокол з попередніх Загальних Зборів та привіти відчитала секретарка уступаючої Управи п-і О. Куцман. Голова Об'єднання п-і М. Нестерук у звіті підкреслила пожвавлену активність Організації у минулій каденції. Участь в акції за створення Українського Католицького Патріярхату, висилка петиції до „Амнести Інтернешенел" в Лондоні, Англія в справі звільнення довголітніх в'язнів московсько-большевицького режиму: Катерини Зарицької, Одарки Гусак і Галини Дидик, засуджених і переслідуваних за їхню працю в рядах Українського Червоного Хреста, та меморіял до ОН в обороні прав людини вона уважала за найважлизішу працю політичного характеру. З нагоди 100-ліття народин Леніна, ОЖ повела „протиленінську акцію" у формі висилки петицій із супровідним письмом до: губернатора, конгресменів і сенаторів нашого стейту та до мейора міста Гартфорду з проханням про підтримку в цій справі. Пані Нестерук сказала, що влаштовано такі імпрези: з березні мин. року доповідь мгр. Слави Стецько на тему „Українська справа на міжнародних конференціях", 1000-ліття княгині Ольги, Андріївський Вечір, чайний вечірі спільний обід ОЖ ОЧСУ та їхніх родин, та в додатку занималися приготуванням буфету на різні імпрези ООЧСУ. Відділ від початку свого існування постійно опікувався українськими вояками, що служать в американських збройних силах у В'єтнамі, висилаючи їм пакунки, святочні картки і українську пресу. Стало допомагають родинам в горю, по наших політичних діячах. Після закінчення звітів решти керівних органів вибрано нову Управу, яку і на наступну каденцію очолила п-і Марія Нестерук.

Загальні Збори Відділу ООЧСУ перейшли до залі нарад ОЖ ОЧСУ і там при спільній перекусці, на заклик проводу обох Управ учасники зложили на руки референтки суспільної опіки ОЖ ОЧСУ п-і Е. Заставської 500 долярів для потерпілих від землетрусу Українців в Югославії.

I. К-н

Пітсбурґ започатковує збірку одного мільйона на ФКУ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ків Форуму, д-р Р. Е. Беранек, професор політичних наук на університеті Дюкейн, поділився своїми спостереженнями про настрої в Україні напередодні совєтської інвазії Чехо-Словаччини. Дальше був виступ А. А. Мартіна, директора славної бібліотеки Карнеґі, якому вручено чек на суму одної тисячі долярів, що їх зібрали українці Пітсбурґа й околиці на закуп українських книжок. Директор Мартін заявив, що цей дар, поповнений фондами з бюджету бібліотеки, буде негайно використаний на розбудову відділу україніки у бібліотеці Карнеґі. Несподіванкою було живе слово Миколи Лівицького, президента УНР в екзилі, якого привіт награно спеціяльно для громадськости Пітсбурщини на магнітофонну стрічку. Нав'язуючи до слів Президента про сучасне положення в Україні, інж. Михайло Корчинський з'ясував на вступі в англійській мові провідну думку Форуму: як нашими конструктивними діями допомогти визвольній боротьбі українців в Україні. Основні тези прелеґентів підсумував інж. Михайло Комічак, модератор Форуму, а д-р Юрій Кишакевич начеркнув напрямні збірки одного мільйона долярів на Інститут для Українських Студій у Гарварді. Репортаж про Форум появився в газеті "Pittsburgh Post Gazette" під заголовком: „Познаки наростаючого націоналізму в Україні".

Секретар праці про труднощі при заключуванні нових договорів про працю

Вашингтон. — Секретар праці Джордж П. Шулц заявив, що збільшені кошти продукції внаслідок більших заробітних платень спричиняють збільшення коштів прожитку, внаслідок чого робітники домагаються ще більших платень в переговорах про нові контракти праці, і так зачалося змагання між коштами продукції і коштами прожитку, яке продовжує інфляцію й обезцінює доляра. Секретар праці передбачає неспокої на робітничому фронті внаслідок цих змагань. Продуценти не можуть збільшувати платні, бо зменшується продукція, але зорганізоване робітництво не може цього розуміти, бо постійно збільшується індекс цін. Кошти праці становили в 1964 році 68 відсотків всіх прибутків залізничої лінії Лонґ Айленд, а тепер вони становлять аж 91.1 відсотка прибутків цієї залізниці, і вона банкротує без стейтової підтримки.

Гомфрі заявляє, що давня заява Карсвелла не повинна йому шкодити

Вашингтон. — Колишній віце-президент Гюберт Г. Гомфрі заявив, що Сенат не повинен керуватися давньою заявою нового номіната на члена Найвищого Суду ЗСА та затвердити номінацію Дж. Гаролда Карсвелла. На думку колишнього віце-президента не можна тепер карати Карсвелла за ту заяву, яку він склав 22 роки тому, і в якій тоді твердив, що він був прихильником расової сеґреґації. Гомфрі каже, що Сенат повинен дослідити, яке становище займає номінат тепер у відношенні до расової сеґреґації. Одночасно окрема комісія Американського Правничого Товариства займається справою судді Карсвелла. Голова цієї комісії Лоренс Е. Волш заявив, що Правниче Товариство не має застережень щодо затвердження цієї номінації. Але проти Карсвелла виступив голова Американської Федерації Праці — Конґресу Індустзійних Організацій Джордж Міні, який заявив, що не можна затвердити номінацію такого судді, який виступає проти негритянського населення.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

„ЯКИМИ НАС ВИХОВАЄТЕ, ТАКИМИ І БУДЕТЕ МАТИ"

(Закінчення із стор. 2-ої)

жувати велику непослідовність. А вона з тому, що наші слова і кличі не завжди відповідають нашим дітям. Ті самі люди дуже гарно говорять чи пишуть про любов до Неньки - України, про рятування нашої молоді, про збереження наших традицій, але в практиці їхнє життя свідчить про щось інше. Говорять про любов до своєї Церкви й обряду, але їхні діти ходять до чужої церкви. Б'ють на тривогу, що наша молодь пропадає, а своїх дітей посилають до чужого гайскулу і на те мають всякі вимівки. Борються за українську мову, але їхні діти навіть вдома не говорять українською мовою. Воюють за збереження традицій і старого календаря, але на наше Різдво, Новий Рік чи Богоявлення їх у церкві не видно, бо, мовляв, вони того дня мусять працювати.

Кілька літ тому наш Преосв. Владика Кир Ніль у Канаді писав такі знаменні слова про збереження нашої молоді: „Радіємо нашими численними церквами... але хто ходитиме до тих церков за 50 літ, якщо не навчимо нашої молоді розуміти її мови, обряду й богослуження? Розбудували ми багато народних домів... та навіщо вони здадуться, коли в них не лунатиме рідна мова?.. Поширили ми пресові органи... хто, одначе, читатиме їх за 50 літ?.. Народ, що не має своєї школи для своєї молоді, не має ніяких виглядів на будуччину. В своїй рідній матірній школі є наша будуччина... Хто виховує собі молодь, до того вона і належатиме..."

Тому всі ми повинні радіти великим почином парохії св. Юрія в Ню Йорку Українці метрополії Ню Йорку можуть тепер легше зідхнути, бо їхні діти й доростаючі сини й доньки вже не мусять тинятися по чужих школах. Вони мають в Ню Йорку свою цілоденну народну і свою середню школу.

Вкоротці відбудуться вписи до першого, другого і третього року Академії св. Юрія. Ці вписи будуть прилюдним іспитом релігійної і національної зрілости українських батьків метрополії Ню Йорку. Українська Католицька парохія св. Юрія в Ню Йорку сказала своє голосне слово відносно виховання і збереження нашої молоді, а тепер слово за батьками, щоб дали своїх своїх дітей до свого гайскулу, і слово за українською громадою, щоб подала своїй середній школі моральну й матеріяльну підержку.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 1-го ЛЮТОГО 1970 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Б-ва св. Василія — Відд. 339 о год. 3-ій по пол. в домі Укр. Громади при 3322 Н. Лавренц вулиці. На порядку: вибір нової Управи на 1970 р. Проситься чл. обов'язково прибути та вирівняти залеглі вкладки. — С. Лупацій, секретар.

П'ЯТНИЦЯ, 6-го ЛЮТОГО 1970 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні загальні збори 457 Відд. — Т-ва Культура, о год. 7-ій веч. в домівці Літ. Мист. Клюбу (горішня заля). На порядку: вибір делеґатів на 27 конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — Ів. Керницький, гол., Т. Шумилович, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 8-го ЛЮТОГО 1970 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запор. Січ. — 251 Відд. о год. 11:30 ранку в залі церкви св. ап. Петра і Павла при В. 7-ій вул. По зборах буде вибір делеґатів на 27 конвенцію УНС. На річних зборах переобрано ту саму Управу. Місячні збори відбуватимуться як досі, кожної другої неділі в місяці по першім, в часі і місці як подано вище. Проситься чл. прибути на збори. — В. Козир, предс., Т. Шмаґала, секр.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338 Відд. о год. 1-ій по пол. в українській залі на 2-ій вул., 213 Скунмекер Аве. На порядку: вибір делеґатів на 27-му конвенцію УНС та інші важні справи. Проситься членство з Donora та West Newton прибути. — П. Янковський, предс., М. Куць, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. Ай. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 73 Відд. о год. 2-ій по пол. в Бонефро Клюбі, 60 Сальмонд вул. біля Ментон Аве. На порядку: вибір делеґата на 27 конвенцію УНС та інші важні справи. Проситься чл. прибути. — В. Сорока, гол., Д. Дулеба, кас., Д. Василик, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори 102 Відд. відбудуться 8 лютого 1970 р. — Н. Бобечко, секр.

ПОНЕДІЛОК, 9-го ЛЮТОГО 1970 р.

КЕРГОНКСОН, Н. Й. Річні загальні збори 88 Відд. — Союзівка, о год. 7-ій веч. в бібліотеці Союзівки. Після загальних зборів відбудуться збори для вибору делеґата і заступника на 27 конвенцію УНС. — Управа.

СУБОТА, 14-го ЛЮТОГО 1970 р.

ЧИКАҐО, Ілл. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 220 Відд. о год. 7-ій веч. в Союзовому Домі. На зборах відбудеться вибір делеґатів і заступників на 27-му конвенцію УНС. Проситься членство прибути та вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

НЕДІЛЯ, 15-го ЛЮТОГО 1970 р.

ТОРОНТО, Канада. Річні збори 432 Відд. о год. 2-ій по пол. в домівці УНО, 297 Каледж. Запрошується членство взяти участь. — Управа.

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ФЛІЧУК, член УНСоюзу Відд. 367 Т-ва Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 31 грудня 1969 р. на 74 р. ж. Нар. в с. Ілинці, пов. Снятин, Зах. Україна. Став членом УНС в 1943 р. Полишив у смутку дружину Стеллу, 2 дочки: Анну і Гелену. Похорон відбувся 5 січня 1970 р. на цвинтарі Голи Сепалчер в Рочестері, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Попович, секр.

ВАСИЛЬ СЕНИШИН, член УНС Відд. 239 у Філядельфії, Па., помер 20-го грудня 1969 р. на 80 р. ж. Нар. в с. Лубна, Україна. Став членом УНС в 1927 р. Полишив у смутку сина і доньку. Похорон відбувся 23-го грудня 1969 р. на цвинтарі Окланд у Філядельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Ковальчук, секр.

АННА МАРУЩАК, членка УНС Відд. 70 Т-ва Укр. Поступовий Клюб в Джерзі Сиґі, Н. Дж., померла на 79 р. ж. Нар. в с. Медика, Україна, стала членкою УНС в 1923 р. Полишила в смутку 4 дочки, 1 сина, 6 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся на Holy Cross Cemetery в Н. Арлінгтоні, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Жук, секр.

МИХАЙЛО НАКОНЕЧНИЙ, член УНС Відд. 277 В-ва св. І. Хрестителя в Гартфорді, Конн., помер 8 січня 1970 р. на 74 р. ж. Нар. в Білокриниці, пов. Зборів, Україна, став членом УНС в 1949 р. Полишив у смутку синів: Антона, Петра і Василя, брата Андрія і 5 внуків. Похорон відбувся 12 січня 1970 року на українському цвинтарі св. Михаїла в Гластонбері, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
Є. Гомотюк, секр.

МАТІЙ ПАВЛІВ, член УНС Відд. 367 Т-ва Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 8-го січня 1970 р. на 81 р. ж. Народився в Кропивнику, пов. Калуш, Україна, і став членом УНС в 1923 р. Полишив у смутку дружину Марію, доньку Стеллу, синів: Чарла, Стефана та 5 внуків. Похорон відбувся 12 січня 1970 р. на Holy Sepulchre цвинтарі в Рочестері, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Попович, секр.

ДМИТРО ЛІЩИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 192 Т-ва Запор. Січ в Геркімер, Н. Й., помер 3-го січня 1970 р. на 69 р. ж. Нар. в Бучачі, Україна, і став членом УНСоюзу в 1949 р. Полишив у смутку дружину Ольгу, 2 синів: Осипа і Зенка, невістку та 3 внуків, 2 сестри в Україні та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 5 січня 1970 р. на цвинтарі св. Володимира в Ютиці, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Яр. Сенишин, секр.

ЗМІНА АДРЕСИ

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"
81-83 GRAND STREET
(P.O. Box 346)
JERSEY CITY, N.J. 07303

Долучую 25 центів — прошу змінити мою адресу:

Моя СТАРА АДРЕСА була:

ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ____________

Ім'я і прізвище: ____________

Адреса: ____________

____

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище: ____________

Адреса: ____________

____________ Zip Code ____________

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) ____ $2.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) ____ $3.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії) ____ $4.00

ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по ____ $3.00

за інч за кожного рода оголошення.

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту ____ $4.75

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти ____ $6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ТАРЗАН, Ч. 6313. Тарзан придумав пастку на знахурів

Знахурі, які саботували плян Тарзана про „мирову конференцію великих вождів", поквапно вступили в пастку Тарзана, думаючи, що вони прибули на „велику конференцію мужів обія".

Я, Тарзан, дякую вам, що ви так швидко прибули, мудрі мужі „обія". Маємо важливу проблему, яка вимагає мудрої відповіди. Хто буде вашим головним мужем „обія", який головуватиме на нашій конференції?

Нема тут мудрого Нікко, то я головуватиму на цих сходинах!

Ні, ні! Ти походиш з малого племени! Я, від багатьох-багатьох тінків повинен головувати!